

Barcelona 7 Detembre 1945

Dr. Francesc Puigol,
Fremp.

Estimat mestre: Dimmenge vaneig rebre la seva preuada del 38 proparrat, en la que Vt^e fa un "mea culpa" per a no haver-me escrit mes aviat. En tot cas soc jo el que l'hauria de fer per no haver-li escrit abans tal com me portava, però he regut que no tenia de causar-lo, ja que quan va marxar encara no tenia l'ull prou re, i a conseqüència del tractament, tot el cos se n'havia de ressentir.

Així varem anajar, i en Lluís havia va confirmar les meves suposicions, a part també d'alguna paraula que havia dit al mar en Carles.

Si que, estimat mestre, ha parat un istim ben fastigós. Ben vulgari que aquest ivera ja tin guí l'ull ben bé, i aqís li havien desaparegut totes les molesties que an li donen mal estar.

Cuideu mestre, cuideu; suposo que ja ho fa, però sobretot treballi lo menys possible, no es canvi, donq si ve per a Vt^e el dexau li es un excitant del sistema nerviós, en canvi hi surten quanq els altres orguens afectats de

malaltia i que el repòs els ^{es} tant ho més ^{ho} que el ~~tracament~~ tractament mèdic.

De junt l'ordre cronològic dels fets, li explicaré com m'han anat aquestes coses de calor.

Vareig complir amb l'encàrrec del Sr. Boada referent a les còpies, únicament que en lloc de entregar-les el dimarts vareig fer-les el dimecres al matí, perquè al dilluns a última hora vareig donar-me compte d'una taca de tinta com 5 centims i de tinta blava que fins passava a l'altra cara tacant pel trasés el full següent, dels pappers que va donar-nos el Sr. Boada. Vareig quedar parat, doncs jo no recordava haver fet res amb el títol ni amb la tinta blava, però fillots la taca hi era, i per altre part tampoc recordava haver-la vista. No revarieg pensar-hi més i amb el líquid "bona tinta" vaig passar el dimarts anant tractant la taca, fins que va desaparèixer del tot. Però lo bo del cas, és que quan vareig tenir-ho tot net, aleshores me dono compte que a les escriptes també hi havia taques de tinta blava i a més a més de tinta verda, lo que va ensenyar-me ^{que} ells jo ho havia venut dut tacat duns de tinta verda jo no en tinc.

Va quedar també el lloc on hi havia la taca que varen venir-me ganes de fer-me fer unes targetes

que diguessin "Joan Codina, se aren solfas i se quitan manxas" pero vancig desistir-ne pensan que tal volta em quedaria el pispa manxes.

En Carles va llegirme una nota de Vte que dia que no me causes gaire amb els solfistes, i que agafes forces per l'ivern. Aïo, me fa creure que aquest ivern treballarem de valen, pero no hi fa res mestre, millor, com mes netingrem mes content estare. Vostè sap la satisfaccio que tinc i la alegria com me salta per dintre el dia que puc aixecarme del piano ben abatut, despres de treballar-me 25 ó 26, pero ben treballats? el cos està rendit, pero l'esperit ~~no~~ molt satisfet, ja que hauria volgut fer més feina i mes ben feta encare. No tingui por mestre, que mentres Deu me donqui un bri de salut, tan sols un bri, i la meua curta inteligencia no falli, estare a lla on Vte. me digui.

La unica cosa que m'acordeis una mica es pensar que potser^{no} tinc prous condicions per ajudar-lo amb aquestes tasques, Em sento tant poca cosa.

Fot l'istiu que he treballat una mica fastiguejant donq, per temor mntg me n'han vingut una vintena

algun dia, molt pocs, 18 pero gairebé sempre 20 i fins 22 i 23, no poden entretenir-hi ja que de 10 a 10½ plego perquè el Ventura pugui anar a descansar de des tasques culinaries.

Fins dos homes nous. Barret i sabates. Un baig que té una veu bastant boniqueta presentat per en Cubelles i ^{int}tenor, que no li té tant presentat per el baig en qüestió i que l'amic Cubelles també coneix. A més m'annuncien la presentació de 2 noies.

Aquests homes ja son jauns doncs segons ells (ja no els he vist la fe de baptisme) 29 i 30 anys no saben de solfa, pero me fa l'efecte que no me's n'haurà de treballar la solfa ja que l'encaadenament surt afinat.

Tenen mes bona voluntat els aspirants que els choristes vells que han viscut els bons temps de l'Orfeo.

Com que entre els solfistes hi ha un ballaruc de la colla de l'amic Cubelles, mentre s'estan esperant, aquest bon xicot els ensenya la sardana ~~els~~ a un raconet del cafè i en seixe mouer xivarri ja que hi posen els cinc sentits. Sembla que no pero trobo que ~~agu~~ això dona una petita nota de color,

hi evaïen les ombres un xic negreses del castell abandonat i trist que sembla l'Orfeo en temps de vaguància.

Després de lo dit, si crec convenient treballar-me algun mica mica més, el faig venir a la festa i pens que dir que està causat no pleguem...

Com està la qüestió de les mongetes i altres suministres bucolics per aquí? ja vigilo l'asseu (no que no s'acafi) Amb les mongetes aquelles que li vau dir, i vau preure una enrabada que Don n'hi di. En Sala li interessava l'oferta però a 7'25 i com que ja el coneix faig venir un altre comprador, fent l'oferta a 8'50. Aquest altre li va interessar el preu i la qualitat, però 5 rs l'kg. ven massa per ell de cop, i va dir de quedarse les amb dues vegades. Vau dir-ho al interenat i aquest al del transport, contestant aquest últim, que un mal de ventre passar-lo d'una vegada i no exposar-se a que ens enganyessin a la segona. Femia rahó. Ales hores vau veure un altre, i com que ja me sentia Gitano, vau demanar a 9'-- i a aquest preu també va interessar però varen demanar-me 3 o 4 dies per a dir-me on les ficarien. Vau al Prat per donar-me compte al amic propietari del ros del delictes, i lo primer que fa quant entro a casa

seva, dir - ja veus aquests sacs que hi ha aquí? dic si, sí, lestime a punt que me les tinen de venir a buscar a-questa tarda. S'hauria mort!

Ara que parlo del Prat. Resulta que un amic d'aquest poble, (amic meu) té un petit negoci de robes; jo ja ho sabia, però no li havia donat importància i resulta que un d'aquests dies anant allí, el vauig trobar i va recomençar-me el que no anes a fer-li una visita; com que vauig feia veure que estava molestat, al últim li vauig fer, quedant parat per els articles que té, i que els preus son molt millors que els que hi ha a Barcelona. Fiquis que tant que vauig voltar per el riu per les travallades, doncs també en té i millor de preu i potser més bona qualitat, ja que l'amplada de 72 cprs. la té a 9'-- ptes i als encants qu'és allisthon vauig trobar-me d'aquesta mida me la demanaren a 13'-- ptes si la memoria no m'es infidel. Si fiquis a la seva Dra. per si li interessa no sapó si no altres articles que té. Vauig dir-me que la setmana passada tindrà propolis per a fer camises. No se si ja ho té perquè no vauig poder anar-hi demà o millor dit avui si Ben vol pensó anar-hi (es que es la una de la nit.)
L'amic Enbels va demanar-me per el Dr. Millet

que ho havia d'enviar a America una copia de la Pre-
gança a la Verge del Remís del nostre billet. (Ar. C. 2.)
Va demanar-ho al vespre per al matí i li vaig que no
podia ser, perquè lo principal es que Vte. no era aquí
me feia una mica prompt el fer la copia però ell va insis-
tir dient-me que fins al mitj dia tenia de temps, vaig
pensar-hi una mica i va fer-me l'efecte que a Vte. pot-
ser li havia sapigut per no poder-ho complaure i va-
reig accedir. Sense remenar res, vaig mirar si ho
veia per alla sobre per no veient i recordant les instruc-
cions de Vte. vaig trobar-ho amb molta facilitat fent
la copia amb paper que vaig portar-me de casa i
truncant la carpeta a lloc sense remenar-ho. No se si
havia de cobrar quelcom de drets per en Lluís Maria.
Però vaig cobrar res, en tot cas ja me ho devia i li de-
manari.

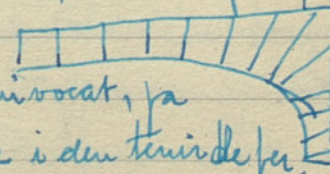
En Cubelles va demanar-me si podia venir a mon-
tar els infodons amb el llibre Vte. va dir-li i li vaig que
sí, ~~si~~ va venir una tarda amb la dansaire millor que té
fent-ho tots 3 al saló de drets; Estava ~~xx~~ que semblava
qu'estigués de content, amb menys de mitja hora va mon-
tar totes les figures, i després va demanar-me per fer-ho
amb un quadre sencer o sia 8 parelles i varem fer-ho

un diumenge a la tarda i al matí lloc, sols així
 en para mes via tota vegada que no hi ha la tafaneria
 de la gent del centre i no surt el sector dient, - are te-
 nem de parar una mica perquè hi ha un entens, des-
 pués perquè hi ha un bateig etc. i a més que el Dr.
 Abonero era proa de Barcelona. Dins varem tornar a
 donar-li una repassada i també varem reparar uns
 quants ballets mes, ja que s'ha vist obligat a arren-
 der els assaig un parell de setmanes degut a una
 forta inflamació de fetge que va retens-lo 3 o 4 dies
 al llit i tota una setmana reposant. Varen donar-me
 un espant de consideració, perquè va telefonar-me la
 filla del Dr. Boqué president del centre, dient-me que
 en Cubelles era al llit que havien de tenir consultes, però
 com que jo tenia lliure aquell dia no vanc poder anar-hi
 fins a l'endemà al matí, trobant-lo pobre i molt aflit
 bastant refet moralment doncs els dolors li feien fins
 a mitja esquena i per tal motiu estava espantat pen-
 sant-se qu'era cosa de pit, i el metge va dir-li que no
 tingues por que tan sols era del fetge i que necessita-
 va repòs i reconstituints. Are està millor i segueix
 tractament. De lo del repòs dir que ja reposaria un
 altre rato, doncs en matí lloc tenir un ballador i

va posar-se-hi el pestal que veïes com havia de fer-ho.

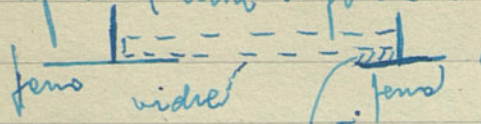
Li acompanyo una lletra d'ell feta a mà prima per-
que té una lletra infernal, ~~et~~ i després que la va dictar quan
estava malalt i la nova que li va fer esta treballant en un
lloc oficial i per això li ha fet en cartell i ja fa uns
quants dies que jo la tinc per enviar-li però al damunt
de la dita claraboya que no he pogut escriure.

Aquesta carta esta comensada el dia 7 i es feta per
entregues.

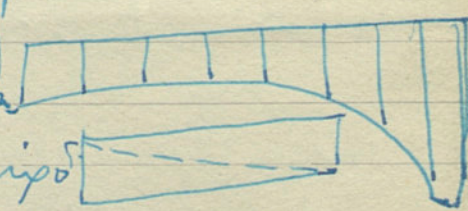
S'ha tingut de modificar per complert la posició de les
sijetes que sostenien els vidres, donç ara s'ha vist que hauria
venut sempre. Estigue tranquil mentre que ara quedaria bé i no
trindrem gotres. Els que varen fer la claraboya partien del
punt equivocant de que tenia de fer bany; ja que hi ha el
punt semi-círcle del emicicle.

pero això es completament equivocant, ja
que no es més que un rectangle i deu tenir de fer
del punt rodó, tota vegada que amb la disposició abans es
mentada els ferro suports dels vidres no presenten mai la
cara plana encarada amb el ferro del costat ja que al re-
quirit el desnivell del desaija per força tendran de anar
agafant una inclinació de costat i a les hores volien
franjar-ho per guip de mastic resultant que hi havia

vidres que d'un cap s'apoiaven al pla del feno d'un cap i del altre a pla de terra. El feno te aquesta forma

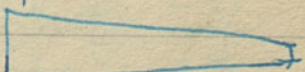

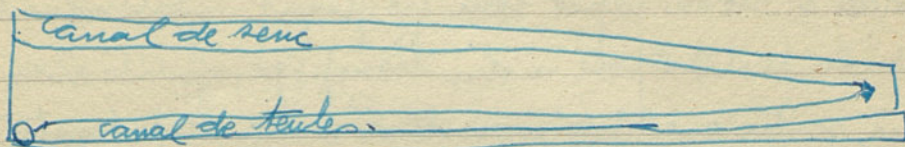
me penso que no sabí explicar-me i començ a atabalar-me. É a dir tal com marcs per l'acció pròpia del temps al veure el mastic venia la clavella i feia veure el vidre per el cotat, entre mastic feno. A mes que miraria el punt quasi mes llarg, que feia front a vall es a dir que dava en son rat i no venia a nivell res tenint de fer gotera per foga. Ara la disposició dels feno es tal com li indicare (o al menys s'intentaria) vist per sobre i quando tot un mastic nivell que vist de perfil es això

He passat uns ratons dels mes amars de la meua vida doncs faltava qui es acceptés la responsabilitat de desfer-ho de fonsar-ho a fer de nou. Pensar que he fet bellugar a tot hom. Els vidriers desseguida que varen veure-ho varen dir que quedarien malament i que tornaria ha haver-hi goteras i que allò no podia anar, discussio amb el paleta, i jo present (no he deixat mai de creure-hi fins que ho he vist clar i resolt) anava passant el temps i no resolien res. Vaneig parlar amb l'Angeles, va venir el Dr. Moragas a una hora

que no hi havia ningú més en Charles ~~W~~ ^Hijo. Estava
 tapat amb la vela. (Vaia un altre disput que vareig te-
 nia-) Esti vareig dir el que fira el cas va trobar con-
 forme la meua ~~placada~~ ^{placada} en primer moment, però va
 dir que mirerim si podia passar-se sense modificar la
 posició dels feros, perquè pot ser en faltaria feros i no
 en trobariem, però que busquesim un altre mivell i fe-
 rim una canal de sent. Vareig enviar a buscar al
 de la Esturiana dony son els unics que podem dis-
 posar d'aquest material a un preu relativament ba-
 rats. Va venir desseguida, va mirar-se allò i va
 quedar parat al veure la disposició dels feros. Y ja tor-
 nem a ser-hi: discutir el paleta i ell, Y dir-li
 matiej que els vidriers; que allò hi passaria l'eigua com
 sempre; be jo trocava al idiotisme i per guanyar temps
 vareig que diguis que ho tindriem a punt de solfa ja
 l'avisaríem. Quant va ser fora vareig al paleta que
 comences a arrancar feros. No hi havia mes solu-
 cio, estimat mestre, allò estava al dexa vent, enavem
 passant els dies i no resolíem res. Una empena i ala-
 bat sia deu. Vareig dir-li que al mati ja era gairebé
 hora de plegar que ningú s'hi llanguera i ho resolríem.
 Que me diríats que vareig per venir el govent de la

casa Maria també. Jo m'he bellugat però he fet
 bellugats a tot hour. Va venir l'Anguera als vols del mitjà
 dia, i entretant el paleta anava fent lo que jo li havia dit.
 Varies tornar a telefonar al Dr. Moragas. No hi era
 Varies esperar ~~l'ora~~ a l'Anguera la meua idea que
 era basada amb lo dit per el Dr. Moragas. Va dir que
 estava bé i que era bones encertat. Va comensar a tirar
 nivells i a posar galgues i va deixar-ho tot resolt.
 A la tarda baixa el Charles de dalt i din, ja estan ben
 assentat, dic que para, respon el paleta din que tota
 laigua arriba cap a un cantó i que aigües tanques arri-
 ra bé. M'havia clavat de cap contra la paret. Escals
 arunt altrevegada, i per fer-li entendre varies haver
 de fer el ~~sentit~~ compte de la vella, un paper i unes
 tisores i explicar-li gràficament per accis! Varem es-
 tar enters, escalas avall, arriba a baix i trobo al
 Dr. Moragas. Bonsem arunt i a les hores jo varies que
 dar més tranquil perquè va provar en absolut tot lo
 plantajat. Com que ~~la~~ la pendent queda modifíca-
 da en sentit contrari ja que va ~~la~~
 en el sentit que m'aco varies dir-li que
 pensaba resoldre-ho ~~seu~~ respectant sempre el seu
 parer. de la siguiente manera.

totes les aigües que recollirien la canal de sene a fi de que no s'escampessin per el terra del terren portades per la pendent a una canal de teules que passarien amb sentit contrari a la canal de sene.

Aquesta canal de teules es la mateixa que hi havia antigament que va aneucarse sense trencar cap pedra.

Jo me estic relativament tranquil. Va marxant tot.

Perdoni la lletra i els grafics i les robes d'ortografia.

Jo per totes les meves activitats (qu'és tot lo exposat en aquesta carta) hi ha qualcun on jo m'hagi propiament i mereixo un peny mes o menys fort, o una reconeixement molt humilment estic disposat a sopir-la i li prego no ~~me~~ sen estigui de fer-ho. Hi ha vegades que un s'engafa i després li sap greu.

Amb aïo de la clau brida ja varem comensar malament, perquè el dia que varem venir els vidriers, ~~era~~ era a la tarda, i be en Carles din no han portat el toldo però din que ja el portaràn. Jo tenia llisto i vancien creure que efectivament o farien aïns. Però a prop de les 9 es presenta en Carles i din no han dut el

totdo i ho he tapat com he pogut, amb aquestes
avisos un solista i din llampaga, i ja no mes va-
reig senti que tony i soroll d'aigua tot el rato pero
no pluvia pas. Sorts al carrer i estava nuvol,
a quatre de dues va quedar tot estrellat vareig quedar
mes tranquil pero no vareig dormir en tota la nit, a
les 5 ja era al balco, tornava estar tot tapat, a
les 8 em presentava al magatzem del Dr. Maria. Vareig
muntar un exaudol, que després quant anava cap al Dr.
féu jo mateix pensava, ret aquí que si s'et presentés un
individu ~~ca~~ care amb la mala sombra que tu has
tingut, me sembla que per ~~ca~~ raó que tindrés el fa-
ries baixar per el balco. a les 9 1/2 vareig poder parlar amb
el Dr. Maria, qui vareig comprendre que se n'havia dis-
tret, pero li vaig passar la punta.

Arriu este (es a dir ara estava fapat) i arriu si no
tinc mandres, després de veure com punta l'obra men ane-
re a reposar o a empijar-me al Prat.

No se si me diré alguna cosa per a dir-li. Es se-
güé que si ja li tornare a escriure.

Don 2 quarts de 11 de la matinata del dia 11.

Ja m'hi ha que s'aixeca. Soc un tromera, m'en-
vaig a dormir.

Donqui molts recorts a la seva Dra i Vto.
rebi l'expressió més sincera de tot l'afecte del seu
mes humil dirigible servidor

Joan